

Rok akademicki

2008/2009

Uroczysta inauguracja roku akademickiego 2008/2009 na Wydziale Chemicznym, połączona z immatrykulacją studentów I roku, odbyła się 30 września 2008 roku w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej (fot. 1.).

Uroczystości przewodniczył Dziekan prof. dr hab. inż. Andrzej Janębski (fot. 2, przemawia) w obecności (fot. 2, od prawej) Prorektora dr hab. inż. Krzysztofa Walczaka prof. Pol. H. i dra inż. Jana Wojcika, Prorektora dr hab. Stanisława Kocińskiego prof. Pol. Sł. oraz Dziekana dra inż. Wojciecha Szczępankiewicza.

W pierwszym rzędzie audytorium miejsca zajęli profesorowie Wydziału i goście (fot. 3, 4, 5).

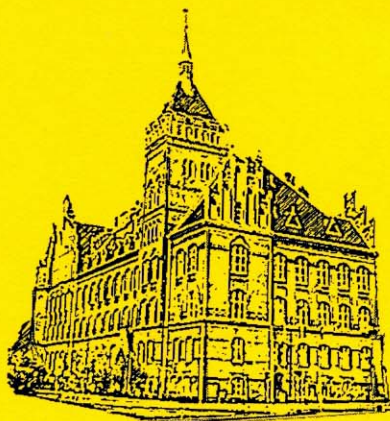
Kandydaci złożyli ślubowanie (fot. 4, 5) na ręce Dziekana (fot. 6) a następnie odebrali indeksy wręczone przez Prorektora i Dziekana Wydziału (fot. 7, 8).

Na I rok studiów zostało przyjętych 393 studentów, w tym na kierunku:

- Chemia - 135.
- Technologia Chemiczna - 89.
- Inżynieria Chemiczna - 56.
- Technologia Chemiczna w Dobrowie Hydrotecznej - 34.
- Biotechnologia - 56.

i na Makrochemię w języku angielskim - 23.

W dalszej części uroczystości Dziekan wręczył wyróżnienia. Kapituła Funduszu inż. Jana Bińkiewicza, na wniosek Rady Wydziału Chemicznego, przyznała stypendium wyróżniającej się studentce V roku Darii Frączak oraz dr inż. Hannie Baranowskiej za wyróżniającą się rozprawę doktorską (fot. 9).

ZAPROSZENIE

Na zamówienie części oficjalnej, Dziełom oraz Przewodni-
czącej Samorządu Studenckiego stud. Sylwia Dutkiewicz (fot. 10.)
złożyli życzenia nowo przyjętym studentom.

Następnie w tym samym miejscu wystąpił wybitny inaugu-
racyjny, który wygłosił o. inż. Jerzy Żali z Katedry Fizy-
kochemii i Technologii Polimerów (fot. 11.).

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

Łot T. BUŁCZEK

STYPENDIUM

Funduszu im. Jana Binkiewicza

w wysokości 2000 zł

dla wyróżniającej się studentki

Wydziału Chemicznego w 2007 roku

Darii Frączak

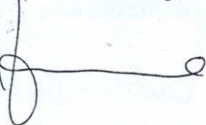
studentce V roku kierunku Technologia Chemiczna

przyznane przez

Kapitułę Funduszu im. Jana Binkiewicza

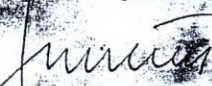
(na wniosek Rady Wydziału)

Przewodniczący Zarządu

prof. dr hab. inż. Jan Zawadiak

*Przewodniczący Kapituły Funduszu
im. Jana Binkiewicza*

prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński

STYPENDIUM

Funduszu im. Jana Binkiewicza

w wysokości 5000 zł

dla

dr inż. Hanny Barchańskiej

za wyróżniającą się rozprawę doktorską

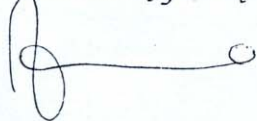
*„Badania nad oznaczaniem atrazyny i symazyny
oraz wybranych metali w ogniwach łańcuchów troficznych”*

przyznane przez

Kapitułę Funduszu im. Jana Binkiewicza

(na wniosek Rady Wydziału)

Przewodniczący Zarządu

prof. dr hab. inż. Jan Zawadiak

*Przewodniczący Kapituły Funduszu
im. Jana Binkiewicza*

prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński

Inauguracja odbyła się w Auli Głównej
Centrum Edukacyjno-Kongresowego

„Z życia Politechniki Śląskiej”, nr 12 (188) wrzesień-październik 2008 r.
... 2 października 2008 roku po raz 64. w historii Politechniki
Śląskiej zabrzmiało „Gaudeamus igitur” z okazji inauguracji
roku akademickiego...

... Zgromadzeni na uroczystości uczcili chwila ciszą wszystkich
pracowników i studentów Politechniki, w tym wszyscy profesorów
prof. Zbigniewa Jedlińskiego i prof. Adama Korczyńskiego...”

Po przemówieniu inauguracyjnym JM. Rektora i przybyłych
oficjalnych gości odbyła się immatrykulacja studentów
I roku reprezentujący wydziały. Następnie naj-
lepsi tegoroczni absolwenci Politechniki zostali przez Re-
ktora odznaczeni medalami Omnium Studiosorum Opti-
mo. Z Wydziału Chemicznego medal otrzymał mgr inż. Jacek
Adamczak (fot. 1). Równocześnie absolwent ten uzyskał Nagrodę
Rektora I stopnia.

W czasie uroczystości JM. Rektor oraz Wojewoda Śląski
odznaczyli 45. pracowników Politechniki Medalami
Komisji Edukacji Narodowej. Wśród odznaczonych znaleźli
się pracownicy naszego Wydziału (fot. 2 od prawej):

- dr hab. Andrzej Łjerczycki prof. Pol. Śl.,
- dr inż. Güter Nawrat
- dr inż. Andrzej Grossmann (abs. Wydz. Chem. prac. Wydz. Odw. Środ.)
- dr inż. Krzysztof Słutil oraz
nieobecni przy zdyciu:
- prof. dr hab. inż. Wiesław Szeja i
- dr hab. inż. Wincenty Turek prof. Pol. Śl.

... Tradycyjny wykład inauguracyjny wygłosił b. dziekan Wydziału prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński z Katedry Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii (fot. 3). Tytuł wykładu: "Pomysłowe, inteligentne oraz magiczne materiały, substancje i związki chemiczne."

fot. 1.

fot. 2.

Program uroczystości

2.10.2008r.

- Hymn Państwowy
- Przemówienie inauguracyjne Rektora
- Immatrykulacja
- Gaude Mater Polonia
- Wręczenie stypendiów, odznaczeń i nagród
- Wykład inauguracyjny prof. dr hab. inż. Jerzego Suwińskiego "Pomysłowe, inteligentne oraz magiczne materiały, substancje i związki chemiczne"
- Gaudeamus Igitur

6.10.2008r. godz. 19:00

Msza Św. Koncelebrowana w intencji Pracowników i Studentów Politechniki Śląskiej w Katedrze pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach.

24 października 2008 roku odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej przedstawionej Radzie Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej przez inż. Daniela Ociskę z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Temat Pracy Doktorskiej

Badania nad usuwaniem arsenu z wód z wykorzystaniem N-halogenosulfonamidowych pochodnych kopolimerów styren/diwinylobenzen

PROMOTOR

Dr hab. inż. Elżbieta KOCIOŁEK-BALAWAJDER, Prof. UE

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

RECENZENCI

Prof. dr hab. Zbigniew HUBICKI

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Dr hab. inż. Jerzy PIOTROWSKI, Prof. Pol. Śl.

Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

6 listopada 2008 roku odbyła się, przed Radą Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej, publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału przez inż. Joannę Węgrzyn-Jodkowską, doktorantkę Wydziałowego Studium Doktoranckiego, z Katedry Aparatury Chemicznej i Procesowej.

DZIEKAN I RADA WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH

mają zaszczyt zaprosić

Pana prof. dr hab. inż. Mirosława GIBASA

na

PUBLICZNĄ DYSKUSJĘ NAD ROZPRAWĄ DOKTORSKĄ

mgr inż. Joanny WĘGRZYN - JODKOWSKIEJ

która odbędzie się w dniu 6 listopada o godz. 10¹⁵

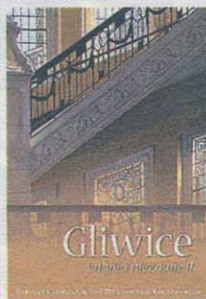
w SALI RADY WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

w Gliwicach, ul. ks. M. Strzody 9

Co się wydadaje

Perły Gliwic

Jeśli ktoś uważa, że na Śląsku nie ma pięknych zabytków architektonicznych, powinien wybrać się do Gliwic. I koniecznie zwiedzać je z wydaną przez Muzeum w Gliwicach drugą częścią książki „Gliwice znane i nieznanie”.

„GLIWICE ZNANE I NIEZNANE II. ZABYTKI GLIWICKICH DNI DZIEDZICTWA KULTUROWEGO”
POD REDAKCJĄ DAMIANA RECLAWA
Wydawca: Muzeum w Gliwicach,
Gliwice 2008

•• Podobnie jak część pierwsza, publikacja jest pokłosiem odbywających się co roku Gliwickich Dni Dziedzictwa Kulturowego. Jestem jednak przekonany, że nawet osoby, które miały okazję w tej imprezie uczestniczyć, z przyjemnością czytać będą o historii budynków gliwickich sądów oraz szkół.

Niektóre z nich w ostatnich latach zostały starannie wyremontowane, dzięki czemu nadały miastu nowego blasku.

Na mnie największe wrażenie robi Wojewódzki Sąd Administracyjny, czyli dawna siedziba dyrekcji dóbr hrabiego Ballestrema. To prawdziwy neobarokowy pałac, który miał świadczyć o bogactwie i wyrafinowanym smaku właści-

ciela. Nie mniej efektownie prezentuje się gmach Sądu Okręgowego, czyli dawnych koszar pułku piechoty. Wybudowany w stylu neorenesansowym urzeka z zewnątrz czerwoną klinkierową cegłą, zaś w środku starannie zrekonstruowanymi lub oryginalnymi detalami, jak np. żeliwna balustrada.

W książce znaleźć można też informacje o dziejach kojarzącego się wielu osobom ze średniowiecznym zamkiem gmachu Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Śląskiej przy ul. Wrocławskiej. Skojarzenie to potęguje się, gdy zobaczymy kolebkowe sklepienia w holu. Zresztą nie ten jeden wydział gliwickiej uczelni mieści się w budynku cennym ze względu na swą architekturę. Np. Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki (za czasów niemieckich Liceum Eichendorffa) nazywany jest transatlantykiem, bo... przypomina go kształtem. ●

JÓZEF KRZYK

W 45. rocznicę uzyskania dyplomu, zgromadziliśmy się na kolejnym, już VIII, zjeździe osób studiujących w latach 1958- 1963 na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Przywiodły nas tutaj miłe wspomnienia młodzieńczych lat spędzonych w naszej Alma Mater i chęć podtrzymania przyjaźni z tamtych lat..

Serdecznie pozdrawiamy wszystkich pracowników naszego Wydziału i gratulujemy osiągnięć w dążeniu do ciągłego rozwoju Wydziału oraz doskonalenia procesu kształcenia studentów.

Jaszowiec, DW „Jawor „
15-16 listopada 2008 roku

Michał Bobek
Klema Gut-Dobrowolska
Teresa Michaluk
Jan Zambaryk
Witold

Andrzej Górecki

Krzysztof Piękosz

Lidia Kuneja

Witold Wiercig
Barbara Krępińska Sulje
Zdzisław Górecki

Antonina Dębska-Korecka

Ernest Korecki

Małgorzata Olszowska

Stanisław Mączyński

Mitka Sikora

Arsenka Tomanech

Henryk Nawrot

Stanisław Kocylko

Wojciech Banaś

Andrzej Włoch

Ż. Pyrzycki-Konarski

Aleksander Udrożycki

Stanisław Czerwinski

Arnold Michnoś

Antoni Kępczyński

Terezianna Stojan

Marek Doppe-Kubala

Jensz Stępniewicz-Jurda

R. Mętny

J. Andrzejewski

A. Zajączkowski

Teresa Karcewska-Szczepan

Prof. Wojciech Zieliński wraz z promotorem
przewodu prof. Jurijem Raszkiewiczem

Prof. Wojciech Zieliński Doktorem Honoris Causa Politechniki Lwowskiej

29 października 2008 r.

Dyplom doktora honoris causa wręczył prof. W. Zielińskiemu
Rektor Politechniki Lwowskiej prof. Jurij Bobalo

Uroczystość odbyła się w Auli Głównej Politechniki Lwowskiej

„z życia Politechniki Łódzkiej”, nr 13(189), 2008 r.

Prof. Wojciech Zieliński doktorem honoris causa Politechniki Lwowskiej

W środę 29 października 2008 r. o godz. 14 naszego czasu prof. Wojciech Zieliński, rektor Politechniki Śląskiej w poprzedniej kadencji, odebrał tytuł doktora honoris causa Politechniki Lwowskiej.

Godność doktora honoris causa Senat Politechniki Lwowskiej przyznał prof. W. Zielińskiemu na wniosek Rektora uczelni prof. Jurija Bobali za osiągnięcia naukowe w dziedzinie chemii organicznej oraz za rozwój współpracy naukowej między obiema uczelniami.

Doktorat honoris causa Politechniki Lwowskiej to wyjątkowe wyróżnienie nie tylko dla otrzymującego tę godność, ale również dla całej Politechniki Śląskiej, która przecież kontynuuje tradycje uczelni lwowskiej.

W uroczystości, poza rodziną nowego doktora h.c. Politechniki Lwowskiej, uczestniczył również prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej prof. Jan Ślusarek oraz prof. Stefan Baj z Wydziału Chemicznego naszej uczelni.

Znaczące jest także miejsce, w którym odbyła się akademia, czyli Aula Głów-

na Politechniki Lwowskiej. Znajduje się w niej 11 olejnych obrazów z cyklu „Tryumf postępu”, wykonanych specjalnie dla Politechniki Lwowskiej w pracowni i według projektu Jana Matejki.

Laudację ku czci prof. W. Zielińskiego wygłosił podczas uroczystości Prorektor Politechniki Lwowskiej prof. Jurij Raszkievicz, który był również promotorem przewodu. Prof. W. Zieliński wygłosił natomiast wykład poświęcony roli uczelni wyższej w dobie globalizacji.

- Tytuł doktora honoris causa, pierwszy w moim życiu, ma dla mnie bardzo duże znaczenie, tym większe, że otrzymałem je od Politechniki Lwowskiej, uczelni, z której wywodzi się Politechnika Śląska – mówił w dniu otrzymania godności prof. Wojciech Zieliński. – Bardzo ważne są dla mnie więzi naukowe łączące obie te uczelnie, które, jako rektor Politechniki Śląskiej, starałem

się podtrzymywać i rozwijać, ale również więzi sentymentalne, jakie z Politechniką Lwowską łączą moją rodzinę. Z uczelnią tą wiąże się niejako również moje zainteresowania naukowe, ponieważ organizatorem Katedry Chemii Organicznej Politechniki Śląskiej, w której rozpocząłem pracę w 1962 r., był prof. Edward Sucharda, ostatni przedwojenny rektor Politechniki Lwowskiej – dodał prof. W. Zieliński.

Zainteresowania i znaczące osiągnięcia naukowe prof. W. Zielińskiego dotyczą chemii organicznej, a w szczególności badań nad syntezą związków heterocyklicznych o potencjalnej aktywności biologicznej, jak leki, pestycydy. Jest on autorem ponad 150 publikacji i 19 patentów oraz wielu opracowań realizowanych na potrzeby przemysłu. Jest także cenionym wykładowcą chemii organicznej i biochemii, współautorem kilkunastu skryptów oraz podręczników z chemii organicznej i metod spektroskopowych w zastosowaniu do identyfikacji związków organicznych.

Paweł Doś

Podczas ceremonii prof. W. Zieliński wygłosił wykład na temat roli uczelni wyższej w dobie globalizacji

Nowy doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej wraz z żoną Ewą i Rektorem PL prof. Jurijem Bobalą

21 listopada 2008 roku, przed Radą Wydziału Chemicznego, odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską przedstawioną Radzie Wydziału przez mgr inż. Agnieszkę Ciechanowską z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Temat Pracy Doktorskiej

Badania reakcji N-halogenosulfonamidowych kopolimerów styren/diwinylobenzen z kationami Fe(II) i Mn(II)

PROMOTOR

Dr hab. inż. Elżbieta KOCIOŁEK-BALAWAJDER, Prof. UE
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

RECENZENCI

Prof. dr hab. Zbigniew HUBICKI
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Prof. dr hab. inż. Jolanta MAŚLIŃSKA-SOLICH
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelnicy Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Wydziału Chemicznego 26 listopada br. odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. Julity Mrowiec-Białoń z Instytutu Techniki Chemicznej PAN w Gliwicach.

Dr J. Mrowiec-Białoń przedstawiła rozprawę habilitacyjną pt. „Otrzymywanie, właściwości i modyfikacja szero-woporowatych materiałów krzemionkowych do zastosowań w selektywnej sorpcji i katalizie.”

Recenzentami pracy byli:

- prof. dr hab. inż. Maria Borczuch-Zączka, AGH w Krakowie
- prof. dr hab. Tadeusz Borowiecki, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- prof. dr hab. Ewa Serwicka-Balraunowska, Instytut Katolizy i Fizykochemii Powietrza PAN w Krakowie
- prof. dr hab. inż. Mariam Tawiewski, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej.

3 grudnia 2008 roku, w sali Rady Wydziału, odbyła się publicz-
na dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie
Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Katarzynę Leszczyń-
ską-Sejda, absolwentkę Wydziału Chemicznego a obecnie
pracowniczkę Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach.

**DZIEKAN I RADA WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH**

mają zaszczyt zaprosić

Pana dr hab. inż. Mirosława Gibasa, prof. Pol. Śl.

na

**PUBLICZNA DYSKUSJA
NAD PRACĄ DOKTORSKĄ**

mgr inż. Katarzyny Leszczyńskiej-Sejdy

która odbędzie się dnia 3 grudnia 2008 r. (środa) o godzinie 11⁰⁰
w sali Rady Wydziału w Gliwicach
przy ul. M. Strzody 9

Staraniem Dziekana i mgr inż. Teresy Buczek, 4 grudnia 2008
roku ukazało się kolejne, szóste wydanie informatora (broszury)
„Wydział Chemiczny - informacje ogólne”.
Poprzedni nakład w ilości 2000 sztuk z 17 kwietnia br. został
już wyczerpany. Obecnie wydane następne 2000 sztuk nakłu-
szonego informatora przeznaczane jest do rozdania na
targach edukacyjnych w CEK Politechniki w Gliwicach i in-
nych miastach oraz w czasie dni otwartych Wydziału.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 5 grudnia 2008 roku
zmarł w wieku 68 lat

Mgr Zygmunt MŁYNEK

długoletni pracownik Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej

Emerytowany specjalista w Katedrze Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii. Za pełną poświęcenia i zaangażowania pracę wyróżniony został „Odznaką Zasłużony dla Politechniki Śląskiej”, „Srebrnym Krzyżem Zasługi”, „Srebrną Odznaką Zasłużonego w Rozwoju Województwa Katowickiego”.

W zmarłym tracimy cenionego i wzorowego pracownika, lubianego kolegę. Pozostanie w naszej pamięci jako człowiek sumienny, prawy, pogodny i życzliwy.

**Kierownik i Pracownicy Katedry Chemii
Organicznej, Bioorganicznej i
Biotechnologii**

**Dziekan i Rada
Wydziału Chemicznego**

**Rektor i Senat
Politechniki Śląskiej**

Msza Św. żałobna zostanie odprawiona w Kościele Katedralnym pw. św. Ap. Piotra i Pawła we wtorek 9 grudnia 2008r. o godz. 7³⁰. Uroczystości pogrzebowe odbędą się 9 grudnia 2008r. o godzinie 13⁰⁰ w Kaplicy na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Ludzie polskiej chemii

Prof. dr hab. inż. Józef Szarawara

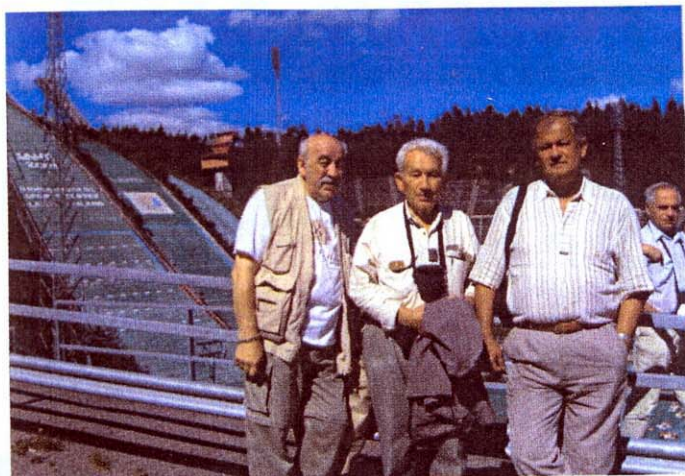
Józef Szarawara urodził się 26 lutego 1924 r. we wsi Janowiczki, gmina Raclawice Kościuszkowskie, w rodzinie chłopskiej o starych tradycjach ludowych, jako syn Stanisława i Franciszki z domu Rzemieniec. Z domu wyniósł przywiązanie do ziemi ojczystej oraz poczucie sprawiedliwości społecznej. Szkołę podstawową ukończył w Raclawicach w 1937 r. Wybuch II Wojny Światowej zastał go w III klasie Gimnazjum Ogólnokształcącego w Miechowie. Okres okupacji niemieckiej spędził w gospodarstwie rodziców, pracując w dzień na roli a wieczorami, korzystając z różnych podręczników, sam uczył się, szczególnie matematyki, dochodząc aż do pojęcia różniczki i całki. W latach 1943-1945 brał udział w lokalnym ruchu oporu, organizacyjnie w Batalionach Chłopskich. Po ucieczce Niemców, 23 lipca 1945 r. zdał egzamin maturalny z programu liceum ogólnokształcącego (profil matematyczno-fizyczny) w Miechowie, a następnie egzamin konkursowy na Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Studia ukończył w grudniu 1950 r. z wynikiem bardzo dobrym, uzyskując dyplom inżyniera chemika, magistra nauk technicznych ze specjalnością technologia chemiczna nieorganiczna, broniąc pracy dyplomowej pt. „Badania procesu sorpcji amoniaku w torfach krajowych” wykonanej pod kierunkiem prof. Stefana Pawlikowskiego.

Jeszcze w trakcie studiów, w listopadzie 1949 r., podejmuje pracę w Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego Politechniki Śląskiej, zdobywając pierwsze doświadczenia niezbędne do prowadzenia prac doświadczalnych oraz posługiwania się aparaturą kontrolno-pomiarową. W 1954 r. publikuje wraz z prof. S. Pawlikowskim i dr T. Stobieckim w Rocznikach Gleboznawczych pierwszą swoją pracę na temat sorpcji amoniaku w torfie. Jako młody naukowiec wygłasza też pierwsze

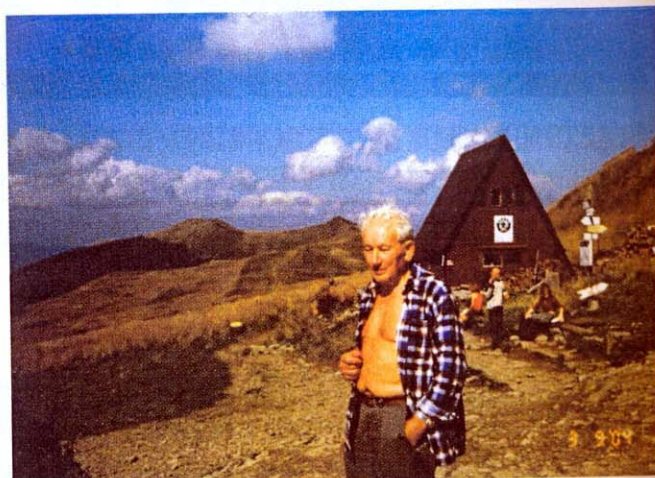
referaty na zebraniach gliwickiego oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego, m.in. na temat reguły faz Gibbsa, równowag protolizy w roztworach wieloskładnikowych, racjonalnej metody analizy wymiarowej oraz aktywności w termodynamice chemicznej, precyzując już wówczas swoje zainteresowania termodynamiką. W latach 1954-1956 odbywa aspiranturę, podejmując zagadnienie usuwania i odzyskiwania ditlenku siarki z przemysłowych gazów odlotowych, co pozostanie w zakresie jego zainteresowań przez wiele następnych lat.

W latach 1957-1962 prowadził już kompleksowe prace w obszarze sorpcyjnego wydzielania ditlenku siarki metodą moką amoniakalną. Dnia 16 grudnia 1959 r. obronił pracę doktorską pt. „Zastosowanie amoniaku do odzyskiwania dwutlenku siarki z rozcieńczonych gazów przemysłowych”, uzyskując stopień doktora nauk technicznych. Wyniki tej pracy pt. „Studia nad statyką układu $H_2O-NH_3-SO_2$ ”, były opublikowane w 3 częściach w „Chemii Stosowanej”. Jako *postdoc* wyjechał na półroczny staż naukowy do Leningradu, gdzie w Chemiczno-Technologicznym Instytucie w laboratoriach prof. M.J. Pozina i prof. P.G. Romansowa zajmuje się problematyką chemisorpcji oraz analizy wymiarowej. Wkrótce przedkłada pracę habilitacyjną na temat „Kinetyka procesu absorpcji dwutlenku siarki w roztworach siarczynów amonowych”, opublikowaną w Zeszytach Naukowych Politechniki Śląskiej. Po pomyślnym kolokwium habilitacyjnym 23 listopada 1963 r. i zatwierdzeniu stopnia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną zostaje powołany na stanowisko docenta w Katedrze Aparatury Chemicznej. Odbywa wówczas kolejny staż naukowy u prof. Stanisława Bretsznajdera w Katedrze Projektowania Technologicznego Politechniki Warszawskiej, gdzie interesuje się kinetyką procesów katalitycznych i zapoznaje się, po raz pierwszy, z proble-

matyką inżynierii reaktorów chemicznych. Po stażu wraca do Katedry Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego i po reformie struktury Politechniki Śląskiej w 1969 r., działa (do dziś!) w Instytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej, pełniąc tam funkcje kolejno kierownika Zespołu a później Zakładu Technologii Nieorganicznej. Tam też w 1975 r. otrzymuje tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych i nominację na to stanowisko. W uznaniu Jego dużych sukcesów w pracy naukowej i dydaktycznej Rada Wydziału Chemicznego i Senat Politechniki Śląskiej w 1981 r. występują z wnioskiem o nadanie mu tytułu profesora zwyczajnego. W tym samym roku zostaje wprowadzony w Polsce stan wojenny a krótko później zamordowany ks. Jerzy Popiełuszko. Prof. J. Szarawara, mimo swoich poglądów krytycznych często w stosunku do kleru, bez chwili wahania podpisuje list protestacyjny do władz PRL w sprawie zabójstwa Księdza.

Fot. 1. Na stowarzyszeniowej wycieczce w Finlandii. Od lewej stoją mgr inż. Jerzy Lisecki, prof. J. Szarawara i mgr inż. Jerzy Kropiwnicki (Foto: archiwum J. Szarawary)

Fot. 2. Prof. J. Szarawara na szlaku górskim (Foto: archiwum J. Szarawary)

Fakt ten spowodował szykany ze strony władz i oddalenie w czasie przewodu (trwał 6 lat!). Tytuł profesora zwyczajnego Professor Szarawara otrzymał dopiero 4 marca 1987 r.

Tematyka prowadzonych przez prof. J. Szarawarę prac naukowych i naukowo-badawczych była spójna, a równocześnie bardzo rozległa. Wśród prac tych wyróżnić należy prowadzone we współpracy z Instytutem Nawozów Sztucznych w Puławach w latach 1970-1988 badania nad statyką i kinetyką procesu syntezy mocznika. Efektem tych badań było wyjaśnienie kontrowersyjnych dotychczas problemów, w tym opis wyników badań w reaktorze okresowym, gdzie początkowy skład fazy ciekłej jest z założenia nieznanymi i różni się od składu mieszaniny wejściowej. Opracowane zostały nowe równania regresji dla równowagowego stopnia przemiany CO_2 w mocznik i dla równowagowego ciśnienia pary. Wykazano, że analiza termodynamiczna tego procesu wymaga uwzględnienia dwóch niezależnych reakcji następczych, dzięki czemu można było jednoznacznie wyjaśnić występowanie maksimum na krzywej zależności stopnia przemiany CO_2 od temperatury. Opracowano oryginalny model termodynamiczny i matematyczny procesu syntezy mocznika, spójny dla równowag chemicznych i fazowych ustalających się w reaktorach. W zakresie badań kinetycznych opracowana została metoda badawcza stosowana dla reaktora okresowego. Wykazano przy tym, że szybkość tego złożonego procesu można opisać z dobrym przybliżeniem jednym równaniem kinetycznym, odpowiadającym modelowi reakcji homogenicznej. Zagadnienia te były tematem 3 prac doktorskich (J. Piotrowski, M. Zofotajkin, R. Kozak) i 2 habilitacyjnych (J. Piotrowski, E. Kotuła), a wyniki badań wykorzystano w pracach projektowych nad udoskonaleniem technologii mocznika.

Kolejnym obszarem badawczym Profesora był rozwój technologii kwasu siarkowego

realizowany we współpracy z Instytutem Chemii Nieorganicznej w Gliwicach. Tu również badania obejmowały statykę i kinetykę utleniania SO_2 w czystym tlenie, stanowiąc podstawę proponowanej przez Biuro Projektowe Biprokwas w Gliwicach koncepcji nowej technologii kwasu siarkowego, opartej na tleniu i kondensacji par H_2SO_4 . Ponadto, pod kierunkiem prof. J. Szarawary, prowadzono badania (dr S. Anioł, dr C. Kozik) kinetyki utleniania SO_2 pod ciśnieniem (do 10 atm), ważne dla nowej metody ciśnieniowej, z dużymi szansami realizacji przemysłowej, także ze względu na wzrastające wymagania ochrony środowiska. Otrzymane wyniki umożliwiły zaprojektowanie reaktora dla procesu ciśnieniowego. W tym temacie wyznaczono również współczynnik wykorzystania powierzchni wewnętrznej standardowego katalizatora, który wynosi tylko 30–50%. Ponadto badaniami objęto nowe katalizatory do utleniania SO_2 , otrzymane w Instytucie Chemii Nieorganicznej metodą niekonwencjonalną przez bezpośredni dodatek popiołów petrochemicznych w charakterze masy aktywnej.

Ważnym obszarem badawczym prof. J. Szarawary było wydzielanie i utylizacja SO_2 z gazów odlotowych. Temat ten był przedmiotem współpracy z Instytutem Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrze, która obejmowała kompleksowe badania nad fizyko-chemicznymi podstawami suchej amoniakalnej metody usuwania SO_2 z gazów spalinowych, kinetykę termicznego rozkładu siarczanu i siarczynów amonu oraz kinetykę sorpcji SO_2 w wodnej zawieszynie węgla wapnia (w tej tematyce wykonano 5 prac doktorskich).

Przedmiotem zainteresowania badawczego prof. J. Szarawary były też zagadnienia kinetyki procesów heterogenicznych (szczególnie procesów katalitycznych). Pod jego kierownictwem opracowana została nowa metoda badania obszaru zewnętrznego procesów heterogenicznych oparta na tzw. kryterium temperaturowym (nieopisanym do-

tał w literaturze) oraz kryterium burzliwości (praca doktorska C. Kozika.) Metoda ta prowadzi do jednoznacznych wniosków wyprowadzonych z analizy stopnia przemiany jako wielkości wynikowej, który jest znacznie łatwiej dostępny niż szybkość procesu. Ponadto prowadzone były badania nad statyką i kinetyką niskociśnieniowego procesu syntezy metanolu, w ramach których dokonano analizy termodynamicznej procesu, wykonano obliczenia składów równowagowych mieszaniny reakcyjnej w szerokim zakresie parametrów i wykryto występowanie ekstremów na funkcjach równowagowych. Na podstawie bilansu masowego wykazano, że w tym procesie metanol tworzy się nie tylko z CO , ale również z CO_2 (pierwsza informacja w literaturze!), a także opracowano pierwsze równania kinetyczne, nadające się do celów projektowych (praca doktorska K. Reychmana). Dokonano też analizy termodynamicznej procesu konwersji metanu (wspólnie z prof. A. Gawdzikiem), w ramach której przebadano stan równowagi procesu w zależności od temperatury, nadmiaru pary wodnej i ciśnienia oraz określono warunki termodynamiczne tworzenia się sadzy. Wykazano, że sadza w tym procesie jest problemem kinetycznym a nie termodynamicznym.

Innym obszarem zainteresowań naukowych prof. J. Szarawary były problemy inżynierii reaktorowej. Wspólnie z prof. T. Zaleskim podejmuje zagadnienie rozkładu rzeczywistego czasu przebywania w reaktorze przepływowym. W wyniku tej współpracy wyprowadzone zostało nowe równanie wiążące widmo czasu przebywania z dyfuzyjną liczbą Pecleta i współrzędną położenia w reaktorze. Funkcja ta po stabilizowaniu daje atlas krzywych nadających się do analizy dyspersji w rzeczywistych reaktorach przepływowych. Ponadto pod kierunkiem prof. J. Szarawary określono zależność wariacji czasu przebywania i średniego czasu przebywania od liczby Pecleta i współrzędnej położenia w reaktorze prze-

plywowym, a także (nieopisany dotychczas) związek pomiędzy parametrami modelu dyspersyjnego i modelu kaskady zastępczej. Zależności te zastosowano do analizy dynamiki przepływu fazy ciekłej w reaktorach syntezy mocznika w ZA w Kędzierzynie, otrzymując wyniki o dużym znaczeniu poznawczym i praktycznym (praca doktorska J. Starzyckiego, współpraca z INS w Puławach). Pod kierownictwem prof. J. Szarawary wykonane zostały (dla BPiR „Prosynchem” w Gliwicach) badania występowania obszarów wielokrotnych stanów stacjonarnych w reaktorze do syntezy metanolu z bocznymi wtryskami, a także badania nad właściwościami stanów stacjonarnych w reaktorach fluidyzacyjnych (praca doktorska i habilitacyjna B. Tabisia).

W działalności naukowej Profesora duże znaczenie miały też badania z zakresu termodynamiki mieszanin gazów rzeczywistych i przedstawienie oryginalnej teorii obliczeń współczynnika aktywności ciśnieniowej z kubicznych równań stanu, z uwzględnieniem klasycznych reguł mieszania. Wspólnie z prof. A. Gawdzikiem wyprowadził (wychodząc z równań stanu Van der Waalsa, Redlicha i Kwonga, Soave, Penga i Robinsona oraz Santisa i osobno z równania wirialnego) odpowiednie wzory na obliczanie współczynnika aktywności ciśnieniowej gazu czystego i składnika mieszaniny gazowej. Dalszym efektem tej współpracy było rozszerzenie pojęcia stałej termodynamicznej równowagi reakcji gazowych, uwzględniając parametr ciśnienia. Tak zdefiniowana stała oraz wyniki obliczeń składu równowagowego kilku procesów chemicznych pozwoliły na określenie kryteriów stosowania w praktyce reguły Lewisa i Randalla. Otrzymane wyniki mają duże znaczenie praktyczne, ponieważ często upraszczają w istotny sposób procedurę obliczeń równowagowych.

Problematyka oczyszczania gazów odlotowych była zawsze przedmiotem zaintereso-

wań prof. J. Szarawary. Interesującą kontynuacją tych zagadnień były ostatnio badania (po 1989 r.) nad cyklicznymi bezodpadowymi metodami opartymi na suchych sorbentach. Ta tematyka była przedmiotem kierowanych przez Profesora 4 projektów badawczych KBN, na temat odsiarczania i odazotowania gazów spalinowych na sorbencie węglowym. Sorpcja SO_2 z gazów spalinowych na sorbencie węglowym jest procesem złożonym, którego produktem końcowym jest kwas siarkowy, gromadzący się w porach sorbentu. W ramach tych prac kierowanych przez prof. J. Szarawarę wyselekcjonowano odpowiedni sorbent krajowy, określono (w postaci równań regresji) zależność pojemności sorpcyjnej od temperatury, stężenia reagentów i czasu, przebadano dynamikę procesu, wyznaczono zależność czasu przebiecia od wysokości warstwy, określono wysokość frontu adsorpcji oraz rozkład sorpcji, a także opracowano matematyczny model procesu, umożliwiający obliczenie stopnia sorpcji SO_2 , a w dalszej kolejności pojemności sorpcyjnej w zależności od czasu, wysokości warstwy i stężenia SO_2 . Model ten wykorzystany został do obliczenia średniej i chwilowej szybkości procesu (temat pracy doktorskiej K. Jastrzębia).

Prace badawcze Profesora składają się na olbrzymi dorobek publikacyjny, obejmujący ponad 110 artykułów opublikowanych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych oraz w materiałach konferencyjnych, oraz trzy podręczniki wydane przez WNT: „Termodynamika chemiczna stosowana” (4 wydania, każde przedstawia nową książkę (*Przem. Chem.* 2008, 87, 1003), „Podstawy inżynierii reaktorów chemicznych (2 wydania wspólnie z J. Skrzyplikiem i A. Gawdzikiem) oraz „Podstawy teoretyczne technologii chemicznej” (wspólnie z J. Piotrowskim, obecnie w druku). Na konferencjach, seminariach i spotkaniach naukowych wygłosił ok. 80 referatów na różne tematy. Pod jego kierownictwem zrealizowano ponad 50

ważnych projektów naukowo-badawczych, w tym również wykonywanych na zlecenia z przemyślu. Jest także współautorem dwóch udzielonych patentów krajowych.

Z działalnością naukowo-badawczą prof. J. Szarawara łączył działalność naukowo-dydaktyczną. Prowadził wykłady i pracownice dyplomowe, promował doktorów, recenzował prace doktorskie i habilitacyjne oraz wnioski o awans naukowy. Wykładał termodynamikę chemiczną wraz z wybranymi działami termodynamiki technicznej, podstawy technologii chemicznej oraz inżynierię reaktorową dla specjalności technologicznych, termodynamikę procesową dla inżynierii chemicznej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień termodynamiki roztworów, statyki chemicznej i statyki procesów fazowych. Ponadto prowadził wykłady z makrokinetyki i projektowania reaktorów chemicznych na studiach dziennych i kursach doktoranckich na Politechnice Śląskiej. Wykładał także statykę i kinetykę chemiczną na Wydziale Chemicznym Politechniki Krakowskiej, oraz wybrane zagadnienia termodynamiki chemicznej i inżynierii reaktorowej na Politechnice Częstochowskiej. Do wykładów z podstaw technologii chemicznej opracował 3-tomowy skrypt pt. „Podstawy technologii chemicznej”.

Był promotorem 15 przewodów doktorskich (w tym 7 obronionych z wyróżnieniem); sformułował tematykę 5 obronionych prac habilitacyjnych; był recenzentem 57 prac doktorskich, 31 prac habilitacyjnych, opracował 8 recenzji wydawniczych prac habilitacyjnych. Przygotował też 46 opinii o dorobku naukowym, głównie w związku z wnioskami o tytuł naukowy oraz powołanie na stanowiska naukowe. Opiniował również 3 wnioski o uprawnienia dla uczelni do nadawania stopnia doktora nauk technicznych i doktora habilitowanego. W kręgu osób, których dorobek był przedmiotem jego opinii na różnych etapach kariery, znalazło się wielu wybit-

Fot. 3. Prof. J. Szarawara (z prawej) z prof. K. Kaluckim, dziekanem Wydziału Chemicznego Politechniki Szczecińskiej, w trakcie uroczystości nadania Mu doktoratu *honoris causa* tej uczelni (Foto: archiwum J. Szarawary)

Fot. 4. Prof. J. Szarawara i prof. dr hab. inż. Marian Taniewski otrzymują tytuły profesora honorowego Politechniki Śląskiej z rąk prof. W. Zielińskiego, rektora Politechniki Śląskiej (pierwszy z lewej), i prof. dr hab. inż. Jerzego Suwińskiego, dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki (drugi z prawej) (Fot. archiwum redakcji)

Fot. 5. Prof. J. Szarawara przemawia na Zjeździe SITPChem w Tarnowie, październik 2007 r. (Foto: archiwum redakcji)

nych chemików, a wśród nich m.in. doc. Bolesław Skowroński z Puław, prof. Jerzy Straszko, prof. Kazimierz Kałucki i prof. Jadwiga Walczak ze Szczecina, prof. Bożena Kawalec-Pietrenko z Gdańska, prof. Stanisław Malanowski z Warszawy i prof. Andrzej Mianowski z Gliwic. Prof. Szarawara w swoich ocenach był obiektywny, bardzo wymagający, ale sprawiedliwy. Może o tym świadczyć wypowiedź prof. W. Kotowskiego, który rekomendując w naszej Redakcji prof. J. Szarawarę do panteonu „Ludzi polskiej chemii” powiedział, że *wprawdzie nikt mu się tyle nie dał we znaki na obronie pracy doktorskiej i na kolokwium habilitacyjnym, co profesor Szarawara, ale nie ma innego kandydata, który uniósłby więcej w rozwój technologii chemicznej w Polsce niż on*.

Prof. J. Szarawara działał aktywnie w wielu gremiach naukowych, w tym m.in. w Radzie Wydziału Chemicznego (od 1964) i Senacie Politechniki Śląskiej (1981–1982), Radach Naukowych Instytutu Chemii Nieorganicznej w Gliwicach (z przerwami, 1961–1994), Instytutu Nawozów Sztucz-

Fot. 6. Prof. J. Szarawara z prof. dr hab. inż. Bożenną Kawalec-Pietrenko i prof. dr hab. inż. Edwinem Makarewiczem na posiedzeniu Rady Programowej miesięcznika „Chemik”, lipiec 2008 r. (Foto: archiwum redakcji)

nych w Puławach (1985–1992), Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu (1973–1985), Instytutu Chemii Fizycznej PAN w Warszawie (1993–1996), w Komitecie Nauk Chemicznych PAN (1984–1986), w Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych (1991–1996). Swoją aktywnością wyróżnił się szczególnie jako opiniodawca wniosków o granty (projekty badawcze), składane w Komitecie Badań Naukowych i Ministerstwie Nauki. Ma na swoim koncie 141 takich opinii!

Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i społeczną był wielokrotnie wyróżniany, w tym m.in. Odznaką Honorową SITPChem (1971), Złotą Honorową Odznaką NOT (1979), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1980), Medalem Profesora Świętosławskiego (1988), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1992), Krzyżem Batalionów Chłopskich (1995), Odznaką Weterana Walk o Niepodległość (2002), Medalem 60-lecia Politechniki Śląskiej (2005), Medalem 50-lecia Politechniki Szczecińskiej (1997) i Medalem 50-lecia Politechniki Krakowskiej (1997). Otrzymał również 7 nagród Ministra za osiągnięcia naukowe i publikacyjne a także 4 nagrody ze Specjalnego Funduszu Nagród Rektora Politechniki Śląskiej. Od 1994 r. jest Członkiem Honorowym SITPChem.

Wyrazem szczególnego uznania dla zasług prof. J. Szarawary dla rozwoju nauki w Polsce było nadanie mu w 1998 r. zaszczytnego tytułu doktora *honoris causa* Politechniki Szczecińskiej w uznaniu jego wybitnych zasług w rozwoju i pogłębieniu nauk technicznych a w szczególności za całokształt prac teoretycznych i doświadczalnych prac badawczych w obszarze termodynamiki i kinetyki procesów technologii chemicznej oraz znaczący wkład w rozwój badań naukowych i kształcenie kadry z tego zakresu na Politechnice Szczecińskiej. W swoim *laudatio* prof. dr hab. inż. Kazimierz Kałucki, promotor i dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Szczecińskiej, po dokonaniu charakterystyki olbrzymiego dorobku Profesora powiedział, że *przedstawiając sylwetkę Profesora Szarawary nie można nie zwrócić uwagi na jego życzliwość dla wszystkich, z którymi przyszło mu się zetknąć. Profesor Szarawara jest osobą, mimo swojej życzliwości wymagającą, chętnie dzielącą się swoją wiedzą i udzielającą bezinteresownie porad. W trudnych okresach wspierał radą i pomocą naukową wiele osób, a także instytuty oraz wydziały chemiczne w Polsce. W 2004 r. w 80. rocznicę urodzin, Politechnika Śląska nadała J. Szarawarze tytuł Honorowego Profesora Politechniki Śląskiej. Z wnioskiem do Senatu Politechniki wystąpiła Rada Wydziału Chemicznego, która poprosiła o rekomendację prof. Iwo Pollo z Politechniki Lubelskiej i prof. Kazimierza Kałuckiego. Prof. Pollo w swojej rekomendacji stwierdził m.in., że profesor Józef Szarawara nie potrafił poprzestać na opisowym poznaniu zjawisk, co w technologii połowy XX w. było jeszcze dość powszechne.*

*Dążył do uzyskania dokładnych opisów fenomenologicznych w oparciu o termodynamikę, a w konsekwencji do głębokiego wnikiwania w mechanizm procesów. Ta cecha pozwoliła mu na osiągnięcie niebagatelnych sukcesów w późniejszej analizie procesów ważnych dla technologii. (...) Prace te przyniosły w sumie ich autorowi powszechne uznanie w kręgach nie tylko akademickich, ale i w jednostkach badawczo-rozwojowych oraz bezpośrednio w przemyśle. (...) To w znacznej mierze dzięki niemu Politechnika Śląska i jej Wydział Chemiczny znalazła się w czołówce pod względem uznanych badań z zakresu technologii nieorganicznej, oraz z zakresu podstaw technologii w ogóle. (...) Profesor J. Szarawara należy niewątpliwie do grona najwybitniejszych wychowanków Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Prof. K. Kałucki natomiast w swojej rekomendacji napisał, że Profesor J. Szarawara uniósł wielki wkład do stworzenia naukowych podstaw ważnej dyscypliny, jaką jest technologia chemiczna. (...) Jest autorem książki pt. „Termodynamika chemiczna”, która doczekała się trzech wydań. Dzięki tej książce wielka liczba studentów i pracowników nauki miała i ma do dnia dzisiejszego możliwość zrozumienia i stosowania w praktyce niezbędnej wiedzy z zastosowań termodynamiki w analizie i projektowaniu procesów technologicznych. W swoim *laudatio* prof. J. Suwiński, dziekan Wydziału Chemicznego podkreślił współpracę prof. J. Szarawary z polskim przemysłem, którą utrzymywał od początku swej działalności zawodowej oraz rozliczne, aktywne kontakty ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego.*

Prof. J. Szarawara jest żonaty od 1951 r. Jego żona Anna, z domu Mroźkiewicz, jest emerytowaną ekonomistką. Córka Bożena Białkowska jest doktorem nauk medycznych, specjalistą kardiologiem w klinice w Katowicach–Ochojcu. Wnuk Andrzej Białkowski, ukończył biotechnologię na Uniwersytecie Wrocławskim, pracuje w Instytucie Biologii Doświadczalnej PAN w Warszawie. Wnuczka Beata Białkowska jest studentką V roku medycyny na Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Jako swoje *hobby* prof. J. Szarawara podaje historię, filozofię, religioznawstwo, przyrodoznawstwo i kosmologię. Wypoczynek to turystyka górską, narciarstwo i spływy kajakowe, niegdyś także żeglarstwo i taternictwo. Mimo upływu lat pozostaje aktywny, jest pogodny, życzliwy i otwarty na ludzi. Często uczestniczy w konferencjach naukowych, gdzie na „nieoficjalnych” spotkaniach jest duszą towarzystwa. Uśmiechnięty nadal realizuje „wtyczne” swego brata stryjecznego Wawrzyńca, poety, który pisał: *Uśmiechem witaj każdy dzień nowy, / Z uśmiechem pracuj, będziesz zawsze zdrowy! / Uśmiech za uśmiech, zawsze się oplaci! / Uśmiech niech życie nasze wzbogaci!*

Dr inż. Jerzy Polaczek
Warszawa

Dziekan, Rada Wydziału, Samorząd Studencki Wydziału Chemicznego
Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Samorząd Miasta Gliwice

zapraszają na

Koncert na Schodach

Wykonawcy:

**Zespół kameralistów
Narodowej Orkiestry Symfonicznej
Polskiego Radia**
pod kierownictwem **Andrzeja Koniecznego**

słowo o muzyce – dr Aleksandra Konieczna

Gmach Wydziału Chemicznego
11 XII 2008 r.

Gliwice, ul. Ks. M. Strzody 9
Godz. 19⁰⁰

11 grudnia 2008 roku odbył się doroczny koncert na Schodach. W zabytkowym, odnowionym holu głównego budynku Wydziału zgromadzili się, jak co roku, pracownicy, studenci i przyjaciele Wydziału.

Z okazji urodzających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku Dziekan prof. Andrzej Janębski, wzorem poprzednich dziekanów, przestał życzenia w wystąpieniu emerytowanym pracownikom Wydziału Chemicznego.

Politechnika Śląska

Wesołych Świąt i Szczęśliwego Nowego 2009 Roku.

fot.1.

fot.2.

fot.1. Zebranie członków Komisji Konkursowej w celu oceny prac, 16.12.br., od lewej strony do prawej siedzą: prof. J. Suwiński, dr J. Raczek, prof. A. Jarzebski, prof. W. Gjuot, ugr J. Kropiwuidii.

fot.2. Wręczenie przyznawyci uogrdol w czasie uroczystości rozdania dyplomów uhodźczeniu studiów 19.12.br. Od strony lewej stoją: Dziekan prof. A. Jarzebski, ugr M. Orto-wski, ugr J. Kropiwuidii, ugr A. Bowiecka (redaktor uaczel-nej „Chemika”), Prodziekan dr J. Wdjcik.

PROTOKÓŁ

Komisja Konkursowa w składzie :

przewodniczący : **prof. dr hab.inż. Andrzej Jarzębski** - Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej

członkowie :

prof.dr hab. inż. Witold Gnot .-Katedra Chem. i Techn.Nieorg.,członek Zarz. Oddz. SITPChem w Gliwicach

mgr inż. Jerzy Kropiwnicki - Prezes Zarządu Oddziału SITPChem w Gliwicach

dr inż. Jerzy Raczek - Przew. Koła SITPChem przy Pol. Śl.

prof.dr hab. inż. Jerzy Suwiński - Katedra Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii, Wydz. Chem.Pol. Śl.

na posiedzeniu 16 grudnia 2008 roku rozpatrzyła prace dyplomowe zgłoszone do konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny chemii a posiadającą walory zastosowania w przemyśle oraz wykonaną w roku akademickim 2007/2008 i w wyniku tajnego głosowania postanowiła przyznać:

- nagrodę I stopnia w wysokości **700 zł**

mgr inż. Małgorzacie Orłowskiej za pracę pt." Nakładanie powłok stopowych z cynkiem (Ni-Zn, Co-Zn, Sn-Zn) zastępujących powłoki kadmowe na stali" (promotor:dr inż.Ginter Nawrat, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej,Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- nagrodę II stopnia w wysokości **400 zł**.

mgr inż. Agacie Kuś za pracę pt." Experimental study on influence of ultrasonic field on solid-liquid suspension" (promotor : dr hab.inż.Andrzej Gierczycki prof. Pol. Śl., asystent promotora: mgr inż. Marcin Lemanowicz, Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- nagrodę II stopnia w wysokości **400 zł**.

mgr inż. Justynie Radziszewskiej za pracę pt."Utlenianie polietylenu pod zwiększonym ciśnieniem"(promotor: dr inż. Beata Orlińska, Katedra Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

Komisja konkursowa zaproponowała przedstawienie nagrodzonych prac do Ogólnopolskiego Konkursu SITPChem na najlepszą pracę dyplomową

Członkowie Komisji :

Sekretarz Komisji :
TBuczel

Dziekan Wydziału Chemicznego
Prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski

ZAPROSZENIE

ZAPROSZENIE

Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach uprzejmie zaprasza na uroczyste rozdanie dyplomów ukończenia studiów, które odbędzie się 19 grudnia 2008 r. (piątek) o godz. 10⁰⁰ w sali nr 1.

Z poważaniem

19 grudnia 2008 roku odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów magistra inżyniera absolwentom Wydziału chemicznego Politechniki Śląskiej, którzy ukończyli studia w roku 2008. Uroczystość odbyła się w audytorium im. Wł. Lesniakowskiego. Przybyli na nią absolwenci, dziekan, prodekan, kierownicy katedr i specjalności, zaproszeni goście i członkowie rodzin absolwentów.

Po wystąpieniu „Gaudeamus igitur” (fot. 1.), zebranycki powitał Dziekan prof. Andrzej Jarzębski (fot. 2) oraz Prodekanami: (fot. 2. od prawej) dr Janusz Wojcik, prof. nzw. Krzysztof Walczak i dr Wojciech Szczepankiewicz.

Następnie Przewodniczący Gliwickiego Oddziału SITPChem mgr Jerzy Kropiwnicki i redaktor naczelna czasopisma „Chemic” mgr Anna Boniecka wręczyli nagrody przyznane przez SITPChem w konkursie na najlepszą pracę dyplomową o znaczeniu praktycznym dla przemysłu, wyłonione w r. ok. 2007/8. Zgodnie z werdyktem Komisji Konkursowej z 16.12.br. nagrody otrzymały mgr inż.: Matgorzata Ostrowska (I stopień), Agata Kuś (II stopień) i Justyna Radzińska (również II stopień).

W dalszej części uroczystości absolwenci odebrali dyplomy ukończenia studiów z rąk Dziekana prof. Jarzębskiego i Prodekana ds. Studentów dr. Szczepankiewicza (fot. 3, 4, 5).

Na zakończenie części oficjalnej Dziekan i Prodekanami złożyli gratulacje i życzenia nowym absolwentom Wydziału (fot. 6.)

Uroczystość zakończyło towarzyskie spotkanie w Sali Rady Wydziału.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

